

A – 32^e zondag

Wijsheid 6,12-16; psalm 63(62),2,2-4.5-6,7-8; 1 Tess 4,13-18; Mat 25,1-13

Misschien zijn wij de domme bruidsmisjes

Een paar weken geleden heb ik u gezegd dat Jezus veel parabels vertelt, maar dat Hij er slechts bij hoge uitzondering een uitleg van geeft. Met andere woorden: wij moeten er zelf over nadenken, zelf proberen te begrijpen. Parabels zijn als het ware doordenkertjes. Parabels moet je creatief lezen. Want je kunt ze lezen op meerdere niveaus, op verschillende manieren. En dat is natuurlijk de uitdaging.

Van de gelijkenis van vandaag geeft Jezus wel iets van uitleg. “Weest waakzaam, want gij kent dag noch uur”. Blijkbaar spreekt Hij dan nog alleen maar over de onverwachte komst van de Bruidegom. Maar omdat parabels doordenkertjes zijn, kunnen wij, met onze insteek, en op onze manier, misschien ook wat verder denken over deze parabel. Want er zijn meerdere manieren om gelijkenissen van Jezus uit te leggen.

Zo kunnen we ons allereerst afvragen of deze Parabel wel de parabel is van de onverstandige bruidsmisjes. Is het niet veeleer de parabel van de afwezige Bruidegom, die afwezige God, die nooit iets van zich laat horen, altijd op reis is, altijd weg, en wij moeten het maar zien te redden. Het is een God die, ook in andere parabels, af en toe eens komt kijken hoe wij het er vanaf gebracht hebben, hoe wij onze verantwoordelijkheid hebben genomen. En als die God terugkomt is het altijd onverwacht. Sorry, we dachten dat je niet meer zou komen.

En wat blijkt? Komt die afwezige God, die Bruidegom dan eindelijk, dan slapen de bruidsmisjes. Och, Jezus is er aan gewend. De nacht vóór zijn kruisdood, tijdens zijn doodstrijd in de Hof van Olijven, slapen de apostelen. Jezus moest ze tot twee keer wakker maken (Mat 26,38). Ja, zijn wij in ons leven, ons geestelijk leven, ook wel eens in een diepe slaap gedompeld? Slaap niet in, houd je lamp brandend. Bij een doopviering geven wij de dopeling altijd een doopkaars mee, en we steken die aan aan de Paaskaars, het licht van Christus, en we zeggen dan tegen de dopeling: “houd het licht van Christus brandend in je leven”. Of doen wij zoals de bruidsmisjes, laten we de lampjes wel branden, maar we slapen rustig door.

En dan komt uiteindelijk de Bruidegom! De misjes worden wakker, maar wat blijkt? Vijf misjes hebben geen olie meer voor hun lampjes. En de misjes die wel olie hebben, willen niet delen. Dat is niet erg christelijk. Er is ons altijd gezegd dat je eerlijk moet delen.

En ook die deur van het bruiloftsfeest, waar de toegang wordt geweigerd. Deuren gesloten houden gaat in tegen alle evangelische waarden, wij moeten juist open staan, net als onze kerkgemeenschap die altijd en voor iedereen een open huis is.

Ik kan me niet voorstellen dat Jezus dat heeft bedoeld in de parabel van vandaag. Maar hoe komt het dat vijf misjes niet voldoende olie hebben? Gewoonweg omdat ze geen voorraadje olie hebben meegenomen. De fout ligt niet bij de misjes die niet willen delen, de fout ligt bij de misjes die niets hebben voorbereid, die niet op tijd de boodschappen hebben gedaan. Zo is het voor de bruiloftsmisjes, en zo is het ook voor ons in ons leven. De vraag is dan of wij ook altijd de verantwoordelijkheid hebben genomen om ons leven goed in te richten. Wij hebben allemaal een eigen verantwoordelijkheid. En als je zelf je verantwoordelijkheid niet hebt genomen om je leven goed in te richten, en als het dan fout gaat, moet je niet bij voorbaat rekenen op anderen. En dan kom je óók te laat op het bruiloftsfeest dat ondertussen al begonnen is, en waarbij de laatste gast de deur dicht doet.

Zo gaat het ook voor ons allen in ons leven. Keuzes die je tijdens je leven maakt bepalen je toekomst. Het is je eigen verantwoordelijkheid. Wie in zijn leven bepaalde keuzes maakt – of bepaalde keuzes níet maakt – kan op een gegeven ogenblik voor een gesloten deur staan, dan is

het te laat. Je kunt je leven niet opnieuw beginnen. De geschiedenis herhaalt zich niet, die kun je niet terugdraaien, gedane zaken nemen geen keer. Ik wil toch nog iets gaan kopen, maar de winkel is dicht. Ik had eigenlijk een ander beroep moeten kiezen, maar nu is het te laat. Ik zou nog graag een studie beginnen, maar dat haal ik nooit meer.

Zo kunnen we de parabel van vandaag lezen. Zijn wij soms ook niet zoals die onverstandige bruidsmisjes? Hebben wij soms ook niet keuzes gemaakt, die geen goede keuzes waren, en waardoor wij op een gegeven ogenblik in ons leven voor een gesloten deur stonden?

De parabel van vandaag vraagt ons, inderdaad, wat Jezus zegt, “waakzaamheid”, niet inslapen, maar je verantwoordelijkheid nemen op je levenspad.

Régis de la Haye, diaken